

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 29 maart 2022

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 54.029/II/PN

Betreft: Franstalige brief aan inwoner van Nederlands taalgebied

In zitting van 25 maart 2022 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht ingediend omwille van het feit dat iemand een Franstalige brief heeft ontvangen van de Centrale voor kredieten aan particulieren met als referentienummer CCP.LBS W2319POSF betreffende zijn kredietovereenkomst n° DBBRG3107770 hoewel deze brief gericht was aan iemand die woont in het Nederlands taalgebied, met name Merksem (Antwerpen).

In uw brief van 28 januari 2022 heeft u de VCT het volgende meegedeeld:

“De brief waarnaar in uw schrijven wordt verwezen, is een standaardbrief die de Nationale Bank van België (NBB) automatisch verstuurt aan een kredietnemer bij diens registratie in het negatieve luik van de Centrale voor Kredieten aan Particulieren (CKP) overeenkomstig artikel VII.151 van het Wetboek van economisch recht.

Voormelde brief vloeit uiteraard voort uit het bestaan van een contractuele relatie aangeknoopt tussen de kredietnemer en de kredietgever die de kennisgeving aan de CKP verstuurt, die in een bepaalde door beide partijen gekozen landstaal verloopt. De kredietgever stuurt bijgevolg aan de kredietnemer de notificatie van het niet-naleven van diens contractuele verbintenissen in deze taal, en stuurt dan ook kennisgeving ervan eveneens in deze taal aan de CKP. Krachtens artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 maart 2017 tot regeling van de CKP stuurt de NBB vervolgens voormelde standaardbrief volautomatisch aan de kredietnemer, in dezelfde door hem of haar gebruikte taal, overeenkomstig artikel 41, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken. De in de CPK geregistreerde kredieten zijn overigens vreemd aan een eventuele beroepsactiviteit van de kredietnemer, waardoor de uitzondering van artikel 41, § 2, van deze gecoördineerde wetten niet van toepassing is.

De NBB kan uiteraard niet uitsluiten dat de kredietgever per vergissing een verkeerde taal, m.n. een andere taal dan die welke door de beide partijen werd gekozen, gebruikt heeft voor voormelde kennisgeving aan de CKP.

Volledigheidshalve verwijs ik nog naar uw brief van 17 februari 2020 (uw ref. 51.450/II/PN/NB) waarin u de NBB meedeelde dat een klacht ingediend tegen de NBB in een volledig identiek geval ontvankelijk doch ongegrond was, in de volgende bewoording: “Aangezien de NBB op basis van de verkregen informatie van de CKP kon besluiten dat de kredietovereenkomst in het Frans was gesteld en hieruit kon veronderstellen dat de klagers zich bediend hadden van het Frans diende de NBB de betrokken brieven op te stellen in het Frans.”

*
* *

De Nationale Bank van België (NBB) is een centrale dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De kennisgeving van het niet-naleven van de contractuele verbintenissen is een betrekking met een particulier. Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de NBB op basis van de verkregen informatie van de CKP kon besluiten dat de kredietovereenkomst in het Frans was gesteld en hieruit konden veronderstellen dat de klagers zich bediend hadden van het Frans, diende de NBB de betrokken brieven op te stellen in het Frans.

De klacht wordt derhalve ontvankelijk maar ongegrond bevonden.